

Страни в главното производство

Ищец: OF

Ответник: PG

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че ако ответникът не повдигне възражение за липса на международна компетентност на румънските съдилища за разглеждането на дело с предмет „развод при ненавършило пълнолетие дете“, това е равностойно на мълчаливо съгласие от негова страна за решаване на делото от сезираната от ищеца юрисдикция, когато страните са с обичайно местопребиваване в друга държава членка [на Европейския съюз] (в случая Италия), а исковата молба за развода е подадена пред юрисдикцията в държавата, на която са граждани страните по делото?
- 2) Следва ли член 3, параграф 1 и [член] 17 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 да се тълкуват в смисъл, че юрисдикцията по-скоро трябва/може служебно да повдигне възражение за липса на международна компетентност по дело с предмет „развод при ненавършило пълнолетие дете“, когато няма съгласие между пребиваващите в друга държава членка [на Европейския съюз] (в случая Италия) страни относно избора на компетентен съд (вследствие на което искът се отхвърля с мотива, че румънските съдилища не са компетентни), отколкото да приложи разпоредбите на член 915, алинея 2 от Гражданския процесуален кодекс, въз основа на които може да се повдигне възражение за липса на изключителна териториална компетентност на Judecătoria Rădăuți (вследствие на което компетентността за разглеждане и решаване на делото по същество се отклонява в полза на Judecătoria Sectorului 5 București), като се има пред вид, че разпоредбата от националното законодателство [член 915, алинея 2 от Гражданския процесуален кодекс] е по-благоприятна от разпоредбите на тези членове?
- 3) Следва ли съдържащият се в член 12, първа алинея, буква б) от Регламент (ЕО) № 2201/2003 израз, а именно „компетентността на съдилищата е била [...] по друг недвусмислен начин приета от съпрузите или от носителите на родителска отговорност, към момента на сезирането на съд[а]“, да се тълкува в смисъл, че когато страни с обичайно местопребиваване в друга държава членка [на Европейския съюз] (в случая Италия) изберат съд, компетентен да разгледа исковата молба за развод, на държавата, на която те са граждани (Judecătoria Rădăuți от Румъния), този съд автоматично става компетентен да реши и исканията от молбата относно „правото на упражняване на родителските права, определянето на местоживеенето на ненавършилото пълнолетие дете и определянето на участието на страните в покриване на разходите по отглеждането и възпитанието на детето“?
- 4) Следва ли понятието „родителска отговорност“ от текста на член 2, точка 7 и на член 12 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 да се тълкува в смисъл, че то включва и понятията „родителски права“, предвидено в член 483 от Гражданския кодекс, „местоживеене на детето“, уредено в член 400 от Гражданския кодекс, и „участие на страните в покриване на разходите по отглеждането и възпитанието на детето“, уредено в разпоредбите на член 402 от Гражданския кодекс?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Жалба, подадена на 17 декември 2018 г. от Jean-François Jalkh срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 17 октомври 2018 г. по дело T-26/17, Jalkh/Парламент

(Дело C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-François Jalkh (представител: F. Wagner, avocat)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението от 17 октомври 2018 г. на седми състав на Общия съд на Европейския съюз (T-26/17)

и с оглед на това:

— да се отмени решението на Европейския парламент от 22 ноември 2016 г. за приемане на доклад № А8-0319/2016 относно искането за отнемане на имунитета и привилегиите на Jean-François JALKN, член на ЕП,

— да се определи по справедливост размерът на разноските, които жалбоподателят е направил в производството,

— да се осъди Европейският парламент да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Основания на жалбата: нарушение на правото на Съюза, грешка при прилагане на правото, грешка в правната квалификация на фактите и явна грешка в преценката.

1. По въстпителната част на решението

Обратно на това, което Общият съд твърдял в точка 21 от обжалваното решение, фактът, че на член на ЕП не е отнет парламентарният имунитет, не представлявал пречка страна по спора да заведе гражданско дело във Франция за обезщетение за неправомерно увреждане (член 1240 от Code civil [Граждански кодекс на Франция]).

2. По първото разгледано от Общия съд основание

В анализа си Общият съд смесил две разпоредби. Точка 3 спадала към съображенията, свързани с отнасящия се до свободата на изразяване на мнение член 8 от Протокол № 7, а Общият съд изложил съображенията си по този въпрос в точки 44—46, позовавайки се на отнасящия се до имунитета и препращащ към релевантните национални разпоредби член 9 от Протокол № 7.

3. По второто и третото разгледано от Общия съд основание

Общият съд допуснал явна грешка в преценката, като приел, че работният документ на генерална дирекция за изследвания на Европейския парламент „*Парламентарен имунитет в държавите членки на Европейската общност и в Европейския парламент, поредица „Право“*“ не е нормативен акт, като не взел предвид припомнените в него принципи и поради това неправилно преценил фактите по случая с оглед на член 9 от Протокол № 7.

4. По четвъртото разгледано от Общия съд основание

— По съществуващата практика

Противно на твърдяното от Общия съд, съществувала установена практика на Парламента „*исканията за снемане на парламентарен имунитет въз основа на факти, свързани с политическата дейност на членовете на ЕП, да се отхвърлят*“, с оглед на която практика трябвало да се стигне до различно заключение относно снемането на парламентарния имунитет.

— По *fumus persecutionis*

Съдебните органи не упражнявали каквото и да било контрол относно партийния характер на сдруженията и Общият съд трябвало да вземе предвид това обстоятелство, което можел да установи от самия текст на Закона от 29 юли 1881 г.

От съобщението на Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme Общият съд можел да установи партийния характер на това сдружение, което искало Front National да се разпадне и следователно било политически противник на Jean-François Jalkh.

Безспорно ставало въпрос за *fumus persecutionis*.

**Жалба, подадена на 17 декември 2018 г. от Jean-François Jalkh срещу решението, постановено от
Общия съд (седми състав) на 17 октомври 2018 г. по дело T-27/17, Jalkh/Парламент**

(Дело C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-François Jalkh (представител: F. Wagner, avocat)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението от 17 октомври 2018 г. на седми състав на Общия съд на Европейския съюз (T-27/17),
и с оглед на това:
- да се отмени решението на Европейския парламент от 22 ноември 2016 г. за приемане на доклад № А8-0319/2016 относно искането за отнемане на имунитета и привилегиите на Jean-François JALKH, член на ЕП,
- да се определи по справедливост размерът на разноските, които жалбоподателят е направил в производството,
- да се осъди Европейският парламент да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Основания на жалбата: нарушение на правото на Съюза, грешка при прилагане на правото, грешка в правната квалификация на фактите и явна грешка в преценката.

1. По въстъпителната част на решението

Обратно на това, което Общият съд твърдял в точка 21 от обжалваното решение, фактът, че на член на ЕП не е отнет парламентарният имунитет, не лишавал страна по спора от възможността да заведе гражданско дело във Франция за обезщетение за неправомерно увреждане (член 1240 от Code civil [Граждански кодекс на Франция]).

2. По първото разгледано от Общия съд основание

В анализа си Общият съд смесил две разпоредби. Точка 3 спадала към съображенията, свързани с отнасящия се до свободата на изразяване на мнение член 8 от Протокол № 7, а Общият съд изложил съображенията си по този въпрос в точки 44—46, позовавайки се на отнасящия се до имунитета и препращащ към релевантните национални разпоредби член 9 от Протокол № 7.